

Η ΠΑΡΓΑ

Περιεχόμενα

Κοινωνικά	2
Χριστούγεννα εις το Βυζάντιο	1,14
Μικρές Ειδήσεις	3-4
Γνωρίζετε ότι	5
Πορρινές Συνταγές	6
Νουμαρία της Ναυπάκτου	7,15
Ακαδημία Π	8-9,13
Περιμένοντας τα Χριστούγεννα	11
Βιογραφία Πάνου Τσίνα	12
Φωτορεπορτάζ	15,16

Παλιόμονο
Τεύχος
7 Σεπτεμβρίου
Αθήνα 44

ΕΛΤΑ

Περιοδική Έκδοση
του Ομώνυμου
Συλλόγου Παργινών
της Αθήνας

Οκτώβριος - Νοέμβριος -
Δεκέμβριος 2004

Έτος 9ο • Αριθ. Φύλλου 50
Μαρίτσας Κοτοπούλη 10
104 32 Αθήνα

Π
Α
Ρ
Γ
Α

1
9
3
7

(Φωτό)
Α. Σάμν Βέης
αρχιφωτογράφος
του Σουλτάν -
Αβδούλ Χαμίτ

Χριστούγεννα εις το Βυζάντιον

Εις το κατ' εξοχήν ευσεβές και θεοκρατικόν Βυζάντιον, ή-
το επόμενον η μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων να πανηγυ-
ρίζεται κατά τρόπον εξαιρετικόν. Εδώ δεν θα περιγράψουμε
τας αφαντάστου μεγαλοπρεπείας θρησκευτικές τελετάς, αι ο-
ποίαι διεξήγοντο εις τον ναόν της Αγ. Σοφίας, όπου εκκλη-
σιάζετο ο αυτοκράτωρ μεθ' όλου του παλατίου. Θα περιορι-
σθούμεν εις την περιγραφήν των επισήμων γευμάτων που ε-
δίδοντο εις τα ανάκτορα, ανατρέχοντες κυρίως εις την Βυζα-
ντινήν εποποιίαν του διασήμου βυζαντινολογού Σλουμπερζέ.

Ωμιλήσαμεν περί επισήμων γευμάτων, διότι ήσαν 12, τα ο-
ποία ήρχιζαν την ημέραν των Χριστουγέννων και ετελείωναν με

το Δωδεκαήμερον, ώστε να παραστούν εκ περιτροπής όλοι οι
εν τέλει και επιφανείς. Ειδικώς μάλιστα εις το γεύμα της κύριας
ημέρας των Χριστουγέννων ιδιαίτερα τράπεζα παρετίθετο εις
δώδεκα πτωχούς.

Τα γεύματα παρετίθεντο εις το λεγόμενον εξάερον των ακ-
κουβήτων, είτε αίθουσας των 19 τραπεζών. Σημειωτέον ότι,
αντιθέτως προς τας άλλας αυτοκρατορικές εστιάσεις ότε οι
συνδαιτυμόνες έτρωγαν καθήμενοι όπως και ημείς, κατά τα
γεύματα του Δωδεκαήμερου και άλλων τινών επισήμων ημε-
ρών ανεκλίνοντο κατά το αρχαίον ελληνικόν έθιμον, ακόμη
και όσοι είχαν την υψίστην τιμήν να συντρώγουν εις την ίδια
με τον αυτοκράτορα τράπεζαν. Επίσης, ενώ κατά τα άλλα γεύ-
ματα παρετίθεντο αργυρά σκεύη, κατά τα γεύματα των Χρι-
στουγέννων εγίνετο χρήσις ολοχρύσων σκευών.

Ήρχισε να νυκτώνει και εις την αίθουσαν του συμποσίου ή-

Συνέχεια στην 14η σελίδα

Ο Πρόεδρος του
Συλλόγου μας Αθ.
Βέργος και το Δ.Σ.
εύχονται σε εσάς
και τις οικογένειές
σας κάθε ευτυχία
και υγεία για την
Νέα Χρονιά!

2005 ΕΥΧΕΣ

Ο Δήμαρχος της
Πάργας
Σπ. Νούσης και το
Δ.Σ. εύχονται στους
δημότες τους
Καλά Χριστούγεννα
και Ευτυχισμένο το 2005!

Ο Νομάρχης
Πρέβεζας
Βασ. Ιωάννου
και το Ν.Σ. σας
στέλνουν τις
θερμότερες ευχές τους
για ένα δημιουργικό
2005, στους κατοίκους
του Νομού!

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

- Ο Θωμάς Πατέρας του Κων/νου και η σύζυγός του Ελένη Κόντου απέκτησαν κορίτσι στις 2-9-2004.
- Ο Κώστος Σπυρίδων του Γεωργίου και η Αλεξάνδρα Νικολάου του Παναγιώτη απέκτησαν αγόρι στις 16-9-2004.
- Ο Ντέλλας Αναστάσιος του Γεωργίου και η Αικατερίνη Χρήστου απέκτησαν αγόρι στις 26-10-2004.
- Ο Νικόλαος Γκιώνης του Θωμά και η Άννα Γεωργίου του Γεωργίου απέκτησαν κορίτσι στις 9-11-2004.
- Ο Γκογκοζώτος Νικόλαος του Σταύρου και η Ελένη Παπανίκα του Σταύρου απέκτησαν κορίτσι στις 11-11-2004.
- Ο Μπέλλος Μιχαήλ του Νικολάου και η Παναγιώτα Χαλιάτσου απέκτησαν αγόρι στις 21-11-2004.
- Ο Βέκιος Μάρκος του Δημητρίου και η Αγγελική Πετρονάνου του Θωμά απέκτησαν κορίτσι στις 29-11-2004.

Γάμοι

- Ο Δαμιανός Χατζηνικολάου του Γεωργίου και η Μελαχρινή Ορνιθοπούλου του Χαραλάμπους τέλεσαν το γάμο τους στις 18-9-2004.
- Ο Γεώργιος Ντούσκος του Αποστόλου και η Χριστίνα Μάρκου του Θωμά τέλεσαν το γάμο τους στις 25-9-2004.

Κυριάκος Λαζαρίδης

Ο Κυριάκος Λαζαρίδης έφυγε από κοντά μας στις 28-10-04 και άφησε πίσω του μία υπέροχη οικογένεια.

Υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη του συλλόγου και πάντα συμμετείχε ενεργά στις διεργασίες του συλλόγου με αγάπη και ήθος προς τους συμπατριώτες του.

Από τις λίγες προσωπικότητες του τόπου μας που δυστυχώς πολύ γρήγορα και άδικα χάθηκε από κοντά μας.

Η σύζυγός, τα τέκνα και οι συγγενείς του ευχαριστούν όλους εκείνους που συμπαραστάθηκαν στο πένθος τους.

- Ο Ευάγγελος Στάθης του Αναστασίου και η Βασιλική Χαλκή του Θωμά τέλεσαν το γάμο τους στις 9-10-2004.

Θάνατοι

- Ο Ιωάννης Φασούλης του Αποστόλου απεβίωσε στην Πάργα στις 18-9-2004, ετών 80.
- Ο Κυριάκος Λαζαρίδης του Βασιλείου απεβίωσε στην Αθήνα στις 28-10-2004, ετών 66.
- Ο Πέτρος Τούσης του Ανδρέα απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 17-11-2004, ετών 81.
- Ο Βασίλειος Ντέσκας - Δέσκας του Νικολάου απεβίωσε στην Πάργα στις 28-11-2004, ετών 73.
- Ο Βασίλειος Σπανός του Χρήστου απεβίωσε στην Πάργα στις 28-11-2004, ετών 96.
- Ο Δημήτριος Βερλέτης του Σπυρίδωνα απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 1-12-2004, ετών 68.
- Ο Αθανάσιος Κώστας του Βασιλείου απεβίωσε στο Λιβαδάρι στις 6-12-2004, ετών 72.
- Ο Αθανάσιος Δούκας του Θεοδώρου απεβίωσε στους Φιλιάτες στις 5-12-2004, ετών 86.
- Ο Νικόλαος Βάσσος του Αθανασίου απεβίωσε στην Αθήνα στις 7-10-04, ετών 94.

Ενισχύσεις-Συνδρομές

10 € Χρήστος Παλαιολόγος εις μνήμη των γονέων του, Ιορδανίδης Γεώργιος.

20 € Αποστόλος Φασούλης, Λεωνίδα Γρέπης, Γεώργιος Πετρονάνος, Γεώργιος Βερλίγκας.

30 € Ευτυχία Δράκου, Νίκη Δέσκα-Γαβριηλίδη, Ευφροσύνη Σταμάτη.

50 € Ανώνυμος, Σπυρίδων Πηγής, Λεάνδρος Κλοτσώνης.

120 € Φωφώ Βέργου Olson εις μνήμη των γονέων της Αλέξανδρου και Ηλέκτρας Βέργου.

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Σε αυτή τη Χριστουγεννιάτικη έκδοσή μας - η οποία είναι και η τελευταία για το 2004 - θα ήθελα να αναφερθώ, κάνοντας έναν απολογισμό της χρονιάς που πέρασε, στις προσπάθειες των μελών του Δ.Σ. να καταστήσουν την εφημερίδα που κρατάτε στα χέρια σας ακόμα πιο αξια των προσδοκιών σας.

Τούτο δεν μπορεί να είναι εφικτό χωρίς τη δική σας αμέριστη υποστήριξη, χάρη στην οποία εξακολουθεί να εκδίδεται μέχρι αυτή τη στιγμή το έντυπο αυτό. Για να συνεχίσει, λοιπόν, αυτή η προσπάθεια ζητάμε από όλους τους αναγνώστες της εφημερίδας τη συνεχή οικονομική ενίσχυση καθώς και κάθε αρθρογραφικό και φωτογραφικό υλικό, που θα μπορούσε να συνεισφέρει στην βελτίωση της παρουσίας της.

Ευελπιστούμε ότι με το νέο έτος θα σας έχουμε όλους αρωγούς σε αυτή μας την προσπάθεια.

Σας προσκαλούμε όλους στην κοπή της πίτας στο ξενοδοχείο «TITANIA» στις 23 Ιανουαρίου 2005 ώρα 10:30.

Καλή Χρονιά και υγεία σε όλους σας.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Στις 26-2-2005 στην ιστορική ταβέρνα «ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ» Κέκροπος 10 στην Πλάκα, τηλ. 210-3232.054, 3221.679, θα πραγματοποιηθεί ο Αποκριάτικος χορός μας.

Σε μία από τις μεγαλύτερες και ωραιότερες αιθουσες με μία εξαιρετική ορχήστρα με πιλούσιο ρεπερτόριο η διασκέδασή μας είναι εξασφαλισμένη.

Ο Σύλλογος πέτυχε να γίνει ο χορός ημέρα Σάββατο που όπως γνωρίζετε δύσκολα δίνονται αιθουσες για συνεντεύξεις. Περιμένουμε τη συμμετοχή τόσο των μελών μας όσο και των φίλων μας.

Μετά τιμής το Δ.Σ.

Τιμή πρόσκλησης 20€

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ ΕΣΕΙΣ ΕΙΣΤΕ ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ!

Η ΠΑΡΓΑ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» - www.sitemaker.gr/parga
 Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
 Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου • Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετρεζά 16, 11743 Αθήνα
 Τηλ.: 210 9240940 • Δημόσιες Σχέσεις: Νικολάου Φιορένια • Τηλ.: 210 9960896
 Εμβάσματα: Βάσσου Ερμιόνη, Καρπάθου 12, 17123 Ν. Σμύρνη • Τηλ.: 210 9321689
 Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Ντόβας Γεώργιος,
 Λένης Κ. Γεώργιος, Χαμάλογλου Ιωάννης • Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του Συλλόγου

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Ιωάννης Στεργίου, Φωτογράφος - Ανταποκριτής Ξένου Τύπου GAMMA PRESS

Ο Ιωάννης Στεργίου, διακεκριμένος φωτογράφος, γεννήθηκε τον Απρίλιο του 1961 στο χωριό Ράμια, που βρίσκεται στον ορεινό όγκο των Τζουμέρκων, στην Ήπειρο.

Ξεκινώντας από τα μαθητικά του χρόνια να ασχολείται με τη φωτογραφία και περνώντας από τις σχολές «ΙΚΑΡΩΝ» - Εμποροπλοιάρχων - ΠΑΤΕΣ - ΣΕΛΕΤΕ - τις οποίες σπουδές δεν ολοκλήρωσε - πάντα ανήσυχος και αφοσιωμένος στην τέχνη του, ασχολήθηκε αποκλειστικά με την φωτογραφία.

Διακρίθηκε κατά την στρατιωτική του θητεία στην αντιγραφή έργων τέχνης του Πολεμικού Μουσείου, στην αεροφωτογραφία, και συνεργάστηκε για την έκδοση «Στρατιωτικά Επίκαιρα».

Οι εκάστοτε επιτυχημένες συνεργασίες με εφημερίδες, περιοδικά και εταιρείες (Βραδυνή, Γραμμή Α.Ε., Εικόνες, Experiment - Γαϊόραμα, Γυναικά, Playboy, Κλικ κ.λπ.), όπως επίσης και οι φωτογραφίες διαφόρων θεμάτων (Συνάντηση Σημίτη - Κλίντον, Καντάφι, Πτώση του Τείχους του Βερολίνου, Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών, TITAN A.E., Χριστούγεννα των ορθόδοξων ιθαγενών του Καμερούν, η ζωή των Πυγμαίων κ.λπ.), τον καταξιώνουν ως έναν από τους πλέον σημαντικούς φωτογράφους της χώρας μας. Από το 2000 ασχολείται με την πραγματοποίηση προγραμμάτων leader στην περιφέρεια της Ηπείρου.

Στα πλαίσια αυτών των προγραμμάτων και για την τουριστική προβολή, διαφόρων τοπιών της Ηπείρου και όχι μόνον, αεροφωτογράφησε την Πάργα, ένα πραγματικό έργο τέχνης για την περιοχή.

Απευθυνόμενος στον σύλλογό μας για την αγορά της αεροφωτογραφίας, ενημερωθήκαμε για το έργο του, του οποίου όμως η αγορά ήταν αδύνατη λόγω των οικονομικών μας δυσχερειών.

Μέσω της εφημερίδας του Συλλόγου κάνουμε έκκληση στους φορείς του τόπου ή σε ιδιώτες να ενδιαφερθούν για την συγκεκριμένη αεροφωτογραφία, διότι είναι πραγματικά ένα σημαντικό έργο για την τουριστική προβολή της Πάργας.

Ο Πολιούχος της Πόλης μας

Με εξαιρετική λαμπρότητα εορτάστηκε στις 5 και 6 Δεκεμβρίου στην Πάργα η μνήμη του Πολιούχου της Αγ. Νικολάου. Στον διήμερο εορτασμό παρέστη ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθιάς Φιλιατών Γηρομερίου και Πάργας κ.κ. Τίτος, ο Δήμαρχος Σπ. Νούσης, το Δημοτικό Συμβούλιο και οι τοπικές αρχές.

Η λιτάνευση της εικόνας φέτος, λόγω της ανάπλασης της παραλίας έγινε στην αγορά της πόλης.

Ο Σύλλογός μας, τιμώντας την μνήμη του πολιούχου μας, τέλεσε αρτοκλασία στον ιερό ναό Αγ. Νικολάου Ραγκαβά στην Πλάκα, με μεγάλη συμμετοχή των μελών και φίλων του Συλλόγου μας.

Έργα ανάπλασης παραλίας Πάργας

Στις 19 Οκτωβρίου 2004 ξεκίνησαν τα έργα ανάπλασης της

παραλίας.

Ένα σημαντικό έργο που θα αναβαθμίσει την εικόνα της πόλης που τόσα χρόνια παραμένει ίδια. Το έργο έχει προϋπολογισμό 980.000 ευρώ και είναι ενταγμένο στο Γ' Κ.Π.Σ. και δεν θα υπάρξουν προβλήματα στην χρηματοδότηση, διότι το ποσόν έχει εξασφαλιστεί.

Το σημείο που θα εκτελεστούν οι εργασίες δεν θα ξανασκαφτεί, διότι έχουν ήδη περάσει οι αγωγοί ΟΤΕ - ΔΕΗ, ύδρευσης και αποχέτευσης. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι με αυτό το έργο και την ολοκλήρωση της πλακόστρωσης η παραλία μας θα αποκτήσει ομοιομορφία. Ο Σύλλογός μας δεν έχει λάβει γνώση των σχεδίων της παραλίας. Το έργο ξεκίνησε 31 Δεκεμβρίου και θα ολοκληρωθεί έως τις 15 Μαρτίου.

Κατολίσθηση ογκόλιθων στο Δ.Δ. Ανθούσας

Στις 16 Οκτωβρίου αποκολλήθηκε από το κάστρο τεράστιος ογκόλιθος περίπου 20 τόνων και μετά από μία διαδρομή 150 μέτρων, προσέκρουσε στο σπίτι της οικογένειας του Σωτήρη Γκίκα.

Το γεγονός ότι δεν θρηνήσαμε θύματα οφείλεται σε θαύμα. Κατολισθήσεις έχουν ξαναγίνει στο σημείο αυτό, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές.

Πρέπει να ληφθούν μέτρα προστασίας και να ενδιαφερθούν οι φορείς του τόπου, διότι εάν έρθει η ώρα και θρηνήσουμε θύματα θα είναι πολύ αργά.

Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου Χαρίλαου Τρικούπη

Το συνολικό κόστος του έργου, μαζί με τα χρηματοοικονομικά έξοδα της περιόδου κατασκευής, υπολογίστηκε σε 75 εκατομμύρια ευρώ. Το εν λόγω κόστος χρηματοδοτήθηκε από τις ακόλουθες πηγές:

- Ίδια Κεφάλαια Αναδόχου 10%.
- Χρηματοδοτική Συμβολή Ελληνικού Δημοσίου 40%.
- Δάνειο Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, με την εγγύηση ομίλου εμπορικών τραπεζών 50%.

Με την παράδοσή της σε κυκλοφορία άρχισε η 35ετής περίοδος λειτουργίας της από την εταιρεία «ΓΕΦΥΡΑ Α.Ε.».

Κατά την περίοδο αυτή, με τα έσοδα από τα διόδια θα αποπληρωθούν τα δάνεια, με τα οποία χρηματοδοτήθηκε το έργο, καθώς και τα κεφάλαια που επενδύθηκαν από την παραχωρησιούχο εταιρεία.

Η κατασκευή άρχισε το 1998 και δόθηκε στην κυκλοφορία στις 12 Αυγούστου 2004, παραμονή της έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων.

Εκδρομή Συλλόγου Μυστράς - Σπάρτη - Αγ. Ιωάννης

Ο Σύλλογος πραγματοποίησε ημερήσια εκδρομή στις 14-11-04 στον Μυστρά.

Επισκεφθήκαμε τη Βασιλική Πολιτεία στους πρόποδες του

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Ταῦγετου, τη Μονή Παντάνασσας, και γευματίσαμε στο γραφικό χωριό Αη-Γιάννης Σπάρτης παρότι ο καιρός ήταν βροχερός και δεν ήταν σύμμαχός μας «περάσαμε υπέροχα λόγω της καλής μας διάθεσης».

Συνάντηση βουλευτή Δημητρίου Τσαντούλα με το Δ.Σ. του Συλλόγου

Στις 15-11-04 το Δ.Σ. του Συλλόγου μας είχε συνάντηση με τον βουλευτή του Νομού μας κ. Δημήτριο Τσαντούλα. Η συνάντηση είχε ενημερωτικό χαρακτήρα πάνω σε θέματα του Συλλόγου και θέματα που αφορούν την Πάργα. Μεταξύ άλλων θεμάτων που συζητήθηκαν ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στον Βιολογικό καθαρισμό, στην ανάπτυξη της παραλίας και την αναγκαιότητα κατασκευής κυματοθραύστη.

Κληροδότημα Β.Ε. ΒΑΣΙΛΑ 30-11-2004

Το κληροδότημα διακήρυξε δημοπρασία για την κατασκευή λυόμενης εξέδρας 8 βαθμίδων, 512 θέσεων στο Δημοτικό Στάδιο Πάργας. Ο προϋπολογισμός του έργου είναι 70.800,00 Ευρώ (μαζί με το Φ.Π.Α.).

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΣ ΒΟΝΙΤΣΑΣ - ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΓΑΣ 1-1 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Στο ντέρμπι του 5ου ομίλου ο Απόλλωνας Πάργας αν και προηγήθηκε στο σκορ, δεν κατάφερε να φύγει από τη Βόνιτσα με τους 5 βαθμούς της νίκης. Το γκολ του Απόλλωνα πέτυχε το 25' ο Βλάσης.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΓΑΣ - ΕΛΑΙΟΦΥΤΟ 1-1 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Νέα απώλεια βαθμών για τον Απόλλωνα που αν και είχε την υπεροχή στον αγώνα με το Ελαιόφυτο, δεν κατάφερε και αυτή τη φορά να κερδίσει στην έδρα του. Το γκολ για την ομάδα της Πάργας πέτυχε ο Βλάσης στο 3'.

ΔΟΞΑ ΚΡΑΝΟΥΛΑΣ - ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΓΑΣ 1-2 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Οι παίκτες του Γιάννη Λαίου κατάφεραν με εντυπωσιακή εμφάνιση να ανατρέψουν το εις βάρος τους σκορ του πρώτου ημιχρόνου και πέτυχαν εντυπωσιακή νίκη, εκτός έδρας επί της Δόξας Κρανούλας, με γκολ 3' πριν τη λήξη. Σκόρερ του συγκλονιστικού αγώνα Βλάσης 50' και Τσιφλίδης 87'.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΓΑΣ - ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ 1-0 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ο τραυματισμός του αμυντικού του Απόλλωνα Αναστασίου επηρέασε τις προσπάθειες των παιχτών των δύο ομάδων και έτσι ο Απόλλωνας περιορίστηκε στο «φτωχό» 1-0, το οποίο τον έφερε στην 5η θέση του βαθμολογικού πίνακα του 5ου ομίλου του πρωταθλήματος. Σκόρερ Πασπάς στο 56'.

ΑΝΑΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ-ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΓΑΣ 1-0 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ ΑΝΘΟΥΣΑΣ «ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΣ»

Ανθούσα 11-11-2004

ΠΡΟΣ: Το Σύλλογο Παργινών Αθήνας
Πειραιά-Περικίων «Η ΠΑΡΓΑ»

Το Δ.Σ. του Συλλόγου «Βασίλειος Χατζής», εθελοντών αιμοδοτών Ανθούσας, ευχαριστεί τα μέλη του συλλόγου για την συμμετοχή τους στις αιμοδοσίες του έτους 2004.

Η συμμετοχή τους ξεπέρασε κάθε προηγούμενο, και αυτό μας δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίσουμε το έργο που ξεκινήσαμε εδώ

και δέκα χρόνια.

Το Δ.Δ. Ανθούσας του Δήμου Πάργας αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση στον τομέα της εθελοντικής αιμοδοσίας, δεδομένου ότι με πληθυσμό 650 κατοίκων, προσήλθαν το έτος 2004 εθελοντικά 151 άτομα και συγκεντρώθηκαν 121 φιάλες αίματος.

Επίσης ευχαριστούμε την εφημερίδα σας για την στήριξη και την προβολή του συλλόγου μας.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ο Πρόεδρος
Περικλής Λιάκρης

Γιαννιτσά 29-11-2004

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο Αθ. Βέργο
& Δ.Σ. Συλλόγου Παργινών Αθήνας

... Σας ευχαριστώ για άλλη μία φορά από την ψυχή μου. ... Πάντα διαβάζω τα άρθρα σας στην εφημερίδα και χαίρομαι που βρίσκεται γέφυρες από το παρεθλόν. Έτσι διατηρείται η παράδοση, η ιστορία και όλα τα έθιμα. Μακάρι να βρίσκονται μιμητές.

Τελειώνω με την ευχή να είστε πάντα καλά και να εργάζεστε για το καλό του τόπου.

Με αγάπη Νίκη Δέσκα-Γαβριλίδου

Αθήνα 4-10-04

ΠΡΟΣ: Τον εκδότη της Εφημερίδας «ΠΑΡΓΑ»
του Συλλόγου Παργινών Αθήνας

Κύριε σας είμαι ευγνώμων για την αποστολή της εφημερίδας «ΠΑΡΓΑ» που μας στέλνετε στην Καλιφόρνια Αμερικής. Παρακολουθώ με αγάπη και ενδιαφέρον τα διάφορα άρθρα σας και βρίσκω πολύ κατατοπιστικά τα θέματά σας.

Σας ευχαριστώ πολύ
Με εκτίμηση
Φωφώ Vergou Olson

Γνωρίζετε... ότι

Παροιμιώδεις Φράσεις Τσαγκαροδευτέρα

Παλιά υπήρχαν οι μπαλματίνες. Αυτοί γυρνούσαν μένα τσουβάλι τις γειτονιές και μάζευαν τα παπούτσια που τους έδιναν για να τα φτιάξουν.

Εκτός από τα κανονικά τσαγκάρικα τότε, υπήρχαν και τα υπαίθρια. Αυτά σπινόντουσαν συνήθως στα σκακίδια.

Οι παλαιοί Αθηναίοι είχαν παρατηρήσει πως τις Δευτέρες ούτε οι μπαλματίνες περνούσαν αλλά ούτε οι τσαγκάρηδες άνοιγαν τα μαγαζιά τους.

Έτσι βγήκε η έκφραση τσαγκαροδευτέρα δηλ. όπως έφτασε να χρησιμοποιείται μέρα τεμπέλικη, που βαριόμαστε να κάνουμε το α,τιδήποτε.

Μάλλιασε η γλώσσα μου

Η φράση αυτή έχει τη ρίζα της στη Βυζαντινή εποχή.

Τότε υπήρχαν διάφορες απάνθρωπες τιμωρίες, ανάλογα με τον νόμο που παραβίαζες. Όταν κάποιος, έλεγε πολλά ή πράγματα που δεν έπρεπε να ειπωθούν, του έδιναν ένα χόρτο που ήταν υποχρεωμένος να το μασήσει μέχρι να γίνει πολτός. Το συγκεκριμένο χόρτο ήταν ακαθωτό, στυφό και σκληρό. Το αποτέλεσμα ήταν η γλώσσα να ανοίγει να ματώνει και να γίνεται σαν ίνες, ίνες όπως είναι τα μαλλιά.

Από την τιμωρία αυτή βγήκε η γνωστή έκφραση που χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να δείξουμε ότι κουρασθήκαμε.

Αρειμάνιος

Τη λέξη τη συναντάμε και στον Αριστοτέλη. Σε ιερά βιβλία των Περσών δηλώνει τον Αριμάν ή Αχρμάν τη θεότητα του κακού στη Ζωροαστρική Θρησκεία.

Τη λέξη αυτή τη χρησιμοποιούμε, έτσι όπως έφτασε στις μέρες μας, να σημαίνει ανδροπρεπής, παλικαράς, «αριμάνιο μoustάκι» φουμάρι αρειμανίως.

Αμίλητος σαν ψάρι

Την παροιμία αυτή τη μεταχειρίζονταν συχνά και οι αρχαίοι «Αφωνότερος των ιχθύων».

Όλα οι θεοί τα ξέρουν

Η φράση προέρχεται από την αρχαιότητα.

Ο Μενέλαος ήταν αποκλεισμένος στο νησί Φάρο της Αιγύπτου. Παρακάλεσε τη νύφη Ειδωθέα, σαν θεά παντογνώστρια να του φανερώσει πως θα μπορούσε να γυρίσει στην πατρίδα του, λέγοντας την φράση «Θεοί δε τε τα πάντα ίσαιν». Τη φράση τη συναντάμε στην Οδύσσεια του Ομήρου.

Του κύκλου τα γυρίσματα

Με τη φράση αυτή αρχίζει ο «Ερωτόκριτος» του Βιτσέντζου Κορνάρου.

«Του κύκλου τα γυρίσματα που ανεβοκατεβαίνουν» και του τροχού που ώρες ψηλά, κι ώρες στα βάθη πηγαίνουν».

Τη φράση αυτή τη χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι η τύχη είναι άστατη σαν τη ρόδα.

Πρόσκληση (Τακτική Γενική Συνέλευση)

Στις 23-1-2005 και ώρα 10:30 στο Ξενοδοχείο «ΤΙΤΑΝΙΑ» θα πραγματοποιηθεί η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας με τα εξής θέματα:

- Έκθεση πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου
- Έκθεση εξελεγκτικής Επιτροπής
- Έγκριση ισολογισμού και οικονομικού απολογισμού 2004
- Έγκριση προϋπολογισμού έτους 2005
- Βράβευση καλλιτέχνηδας Άρτεμις Μανέκα
- Κοπή πίττας.

Καλούνται όλα τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου να δώσουν το δυναμικό παρόν για μία ακόμη επιτυχημένη εκδήλωση.

Μετά τιμής

Ο Πρόεδρος
Αθ. Βέργος

Η Γεν. Γραμματέας
Ευαγ. Βουρεκά

- Ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Αγιάς Δημ. Γκόγκας και το Δ.Σ. εύχονται σε όλα τα μέλη του Συλλόγου Ευτυχισμένο το 2005 με Υγεία και Ευτυχία.

- Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Εθελοντών Αιμοδοτών Ανθούσας «Βασίλειος Χατζής» & Ξενοδοχοϋπαλλήλων Πάργας Περικλής Λιάκρης και το Δ.Σ. εύχονται στα μέλη και στους φίλους των Συλλόγων Ευτυχισμένο και Δημιουργικό το 2005.

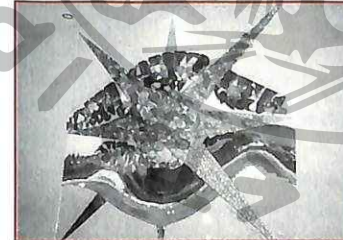

- Η Πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών Πάργας «Η ΔΗΪΔΑΜΕΙΑ» Μαίρη Κορμπάλα και το Δ.Σ. εύχονται στα μέλη του Συλλόγου Καλές Πορτές & ένα Χαρούμενο 2005.

HEIDI GIOURGA STEIBLMULLER

Με έκπληξη πληροφορηθήκαμε ότι η Χάιντι Γιούργα (σύζυγος του Βύρωνα Γιούργα) είναι μία αξιολογώτατη καλλιτέχνης που δημιουργεί έργα ζωγραφικής με υλικό το πλέξι γκλας.

Το αποτέλεσμα είναι πραγματικά εντυπωσιακό. Η σεμνότητά της μας είχε μέχρι τώρα εμποδίσει να γνωρίσουμε το έργο της το οποίο έχει ήδη εκτεθεί μία φορά στην Αυστρία στην πόλη Wels το 2000.

Έργα της επίσης κοσμούν ένα χώρο αναψυχής στο γειτονικό μας Κανναλάκι.

Της ευχόμαστε η επόμενη έκθεσή της να γίνει στην Πάργα.

Παργινές Συνταγές

Καρυδόπιττα

Υλικά (για ταψί Νο 36):

18 αυγά
600 γραμ. καρύδια & παξιμάδι
350 γραμ. καρύδια (τριμένα)
250 γραμ. παξιμάδι
450 γραμ. ζάχαρη
2 κουταλάκια μπέικιν πάουντερ
2 κουταλάκια κανέλλα
1 κουταλάκι γαρύφαλλο
½ κουταλάκι μοσχοκάρυδο

Σιρόπι: 5 ποτήρια ζάχαρη, 3¼ ποτήρια νερό,

1 ρακοπότηρο κονιάκ

1 λεπτό βράσιμο (το κονιάκ προς το τέλος).

Εκτέλεση:

Σε ένα μπώλ ανακατεύουμε τα υλικά: καρύδια, παξιμάδι, κανέλλα, γαρύφαλλο, μοσχοκάρυδο, μπέικιν.

Χτυπάμε με το μίξερ τους κρόκους με τη ζάχαρη για 10' ώσπου να αφρατέψουν. Τα ασπράδια τα κάνουμε μαρέγκα. Ρίχνουμε στους κρόκους εναλλάξ τη μαρέγκα και λίγο λίγο τα υλικά, ανακατεύοντας απαλά και τελειώνουμε με μαρέγκα. Αδειάζουμε στο βουτυρωμένο ταψί και ψήνουμε στους 175° για ½ ώρα. Αφήνουμε να κρυώσει και σιροπιάζουμε με το σιρόπι βραστό.

Αρνάκι καπαμά

Υλικά: (για 6 άτομα):

1½ κιλό αρνί σπάλα ή μπούτι
λάδι – αλεύρι για αλεύρωμα
χυμό ενός μεγάλου λεμονιού
αλάτι
πιπέρι

Εκτέλεση:

Τηγανίζουμε το κρέας και το τοποθετούμε στην κατσαρόλα, ρίχνουμε του τηγανιού το λάδι στην κατσαρόλα και ανάβουμε τη φωτιά. Όταν αρχίσει να βράζει το σβήνουμε με λεμόνι. Ρίχνουμε νερό έως όπου σκεπαστεί λίγο το κρέας και το βράζουμε έως ότου μαλακώσει.

Εάν δεν κυλώσει το ζουμί καλά, διαλύουμε σε λίγο νερό μία κουταλιά αλεύρι για να κυλώσει περισσότερο.

(Κατά προτίμηση αυγοκόβεται χωρίς όμως λεμόνι)

Καλή επιτυχία

Μουσείο Παξών

Η αιτία να αναδυθούν οι Παξοί από την θάλασσα του Ιονίου ήταν ο έρωτας του Ποσειδώνα για την Αμφιτρίτη και η ανάγκη να βρουν καταφύγιο για τον έρωτά τους μακριά από τους ανθρώπους. Μέσα από τον έρωτα και για τον έρωτα πρόβαλε τούτο το νησί. Γι' αυτό γοητεύονται όλοι οι επισκέπτες του από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Χωρευτήρι οι Παξοί δημιούργησαν ένα ξέχωρο πολιτισμό σε σχέση πάντα και αλληλεξάρτηση με γείτονες κοντινούς και μακρινούς, προβάλλοντας όμως πάντα την ειδοποιό τους διαφορά. Αυτές οι αποδείξεις μαζεύτηκαν σπιρί-σπιρί από τα βάθη των αιώνων και συγκεντρώθηκαν στο Μουσείο των Παξών, που στεγάζεται στο διατηρητέο κτίριο του παλιού Δημοτικού Σχολείου, το οποίο παραχωρήθηκε για το σκοπό αυτό στον Πολιτιστικό Σύλλογο Παξών από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Βρίσκεται στη νότια πλευρά του λιμανιού του Γάη και είναι κτίσμα των αρχών του 20ου αιώνα (1906).

Στην αυλή μπορεί κανείς να δει τμήματα παλιών ελαιολιτριβιών, δοχεία μέτρησης λαδιού, πέτρινα αντικείμενα χρήσης, κ.α. ενώ στην πρώτη αίθουσα υπάρχουν απολιθώματα, προϊστορικά εργαλεία, κλασικοί αμφορείς και σκεύη, όπλα ενετικά και νεώτερα, νομίσματα όλων των εποχών και εργαλεία.

Προχωρώντας ο επισκέπτης απολαμβάνει τον τρόπο ζωής, τις ανέσεις κάποιας εποχής, μια πλούσια συλλογή ρούχων και εσωρούχων, ένα τετρακοσίον ετών κρεβάτι με τα «αναπαυσόλια» καθώς και μια κούνια μωρού και διάφορα άλλα γυναικεία είδη.

Στην κουζίνα είναι εμφανής η πολυτέλεια περασμένων εποχών με διαφόρων ειδών λαδοφωτιές, πήλινα πιάτα (γαριτσιώτικα), παλάντζες κρεμασμένες από το ταβάνι, οκάδες, λίτρες, χαλκώματα στον τοίχο, τη φωτιά έτοιμη να ανάψει και το τραπέζι στρωμένο, να καρτερεί τη νοικοκυρά να σερβίρει.

Στο διάδρομο υπάρχει το σπουδαιότερο βιβλίο που γράφτηκε ποτέ για τους Παξούς. Πρόκειται για έργο που έγραψε ο Αρχιδούκας της Αυστρίας Λουδοβίκος Σαλβατόρ και μετέφρασε λίγα χρόνια αργότερα ο Παξινός ιατροφιλόσοφος Αναστάσιος Μητσιάλης (Ντάτσος).

Το Μουσείο ιδρύθηκε το 1996 από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Παξών. Σκοπός του η διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς του νησιού και η δημιουργία ενός κυττάρου για την εξέλιξή της στο μέλλον.

Συχαρητήρια στους φίλους μας Παξινούς για το ωραίο τους Μουσείο

Ο Σύλλογός μας έχει προτείνει από παλιά την δημιουργία μουσείου με θέμα «Το Παργινό Σπίτι» με διάφορα παλιά αντικείμενα.

Το κτίριο που έχουμε προτείνει στον Δήμο είναι το παλιό νηπιτροφείο στους Αγίους Αποστόλους. Καμμία κίνηση ούτε επισκευή του κτιρίου δεν έχει ξεκινήσει. Έχουμε επίσης προτείνει την λειτουργία βιβλίου δωρητών αντικειμένων, ούτως ώστε να καταγράφονται αναλυτικά οι προσφορές.

Επίσης προτείνεται ό.τι δεν δωρηθεί να αγοραστεί.

Ένα τραγούδι της Πάργας για τη Ναυμαχία της Ναυπάκτου (7-10-1571)

Να ήμουν πουλί γλυκοαηδόνι, να ήμουν χελιδόνι, να ήμουν και χρυσοφάνερο στο φάρο της Μεσσήνας, για νάβλεπα, να βήλιζα το Ρήγα π' αρμενίζει, σπ' αρμενίζουν χαίροντας και λάμνουν τραγουδώντας. Δεν παν σε πόρτο για να μπουν, λιμνίω να ν' αράξουν, γυρεύουν τον Αλή Πασά, για να τον πολεμήσουν.

Όταν απαντηθήκανε οι δυο χοντρές αρμάδες, βροντοκοπάν οι κανονιές, γίνετ' η μέρα νύχτα, πλώρη με πλώρη σμίγουνε, κατάρτι με κατάρτι, λαμποκοπάνε τα λάμια, βροντάνε τα τρομπόνια, ποδάρια, χέρια και κορμιά γιομίζουν τα καράβια, σκοτώθη κι ο Αλή Πασάς, το άξιο παλληκάρι, κι ο Ρήγας την γαληότα του την έσερν' απ' την πρύμνη Μέσα είχε σκλάβους εκατό στα σιδερά δεμένους, και σκλάβος αναστέναξε, κ' εστάθη το καράβι. Ο Ρήγας ανατράμαξε, τον πρώτο του φωνάζει.

– Εκείνος π' αναστέναξε κ' εστάθη το καράβι, αν ην από τους δούλους μου τη ρόγα του θ' αξήσω, κι αν ην από τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.

– Εγώ είμ' σπ' αναστέναξα και το καράβι εστάθη, γιατί είδα όνειρο κακό στον ύπνο που κοιμώμουν, είδα και τη γυναίκα μου την στεφάνωναν μ' άλλον. Νειόγαμπρον τέσσερων μερών Τούρκοι μ' επήραν σκλάβον, και δέκα χρόνους έκαμα σπης Μπαρμπαριάς το χώμα. Δέκα καρναίς εφύτεψα στη φυλακή που μ' είχαν, κ' απ' όλαις έφαγα καρπό, και λευτεριά δεν ήύρα.

Με τους γλαφυρούς αυτούς στίχους η Παργινή Μούσα τραγούδησε μια από τις φονικότερες ναυμαχίες της Ιστορίας, αυτή της Ναυπάκτου.

118 χρόνια μετά την Άλωση της Πόλης του Κωνσταντίνου από τον Μωάμεθ τον Πορθητή, ένα σημαντικό γεγονός ήρθε να σπάσει την Οθωμανική κατακτητική μονοτονία. Στις 20 Μαΐου του 1571 συγκροτήθηκε από τον Πάπα Πιο Ε', τους Ισπανούς, τους Ενετούς, τους Γενουάτες και από διάφορα άλλα κρατίδια της Ιταλίας ένας Ιερός Συνασπισμός. Λίγους μήνες μετά –την Κυριακή 7 Οκτωβρίου 1571– ο ενιαίος στόλος των χριστιανικών αυτών δυνάμεων, με τη συμμετοχή και Ελλήνων, θα αντιπαρατεθεί στον Οθωμανικό στόλο, που ναυλοχούσε στον Κορινθιακό.

Ο ενωμένος χριστιανικός στόλος, με επικεφαλής τον Δον Χουάν τον Αυστριακό, ετεροθαλή αδελφό του Βασιλιά Φιλίππου Β' της Ισπανίας, θα συντρίψει και θα εξαφανίσει μέσα σε 5 ώρες το σύνολο του Οθωμανικού στόλου. Από τα 300 περίπου σκάφη των Οθωμανών μόνο 35 γαλέρες και άλλα 15 μικρότερα σκάφη διέφυγαν της καταστροφής και της αιχμαλωσίας. 20 ως 30 χιλιάδες Οθωμανοί σκοτώθηκαν. Και οι απώλειες των Χριστιανών υπήρξαν σημαντικές: 7.500 νεκροί, 14.000 τραυματίες και 15 γαλέρες από τα 300 περίπου σκάφη.

Η μεγαλειώδης αυτή νίκη των Χριστιανών απέδειξε ότι τα Χριστιανικά κράτη ενωμένα διέθεταν και το ηθικό και τα μέσα για να αντιμετωπίσουν τους Οθωμανούς και κυρίως να τους κρατήσουν στα όριά τους.

Η νίκη όμως αυτή των Χριστιανών δεν είχε συνέχεια καθώς

τα Χριστιανικά κράτη είχαν συμφέροντα αντικρουόμενα. Έτσι έ-να χρόνο μετά τη Ναύπακτο ο Σουλτάνος αναπληρώνει τις απώλειες σε άντρες και σκάφη. Δύο χρόνια μετά ο Ιερός Συνασπισμός των Χριστιανών διαλύεται και ο Σουλτάνος ανακτά την επιρροή του στα κρατίδια της Βορείου Αφρικής. Όσο για τους Ρωμιούς, αυτοί θα περιμένουν ακόμα δυόμισι αιώνες ίσαμε τη ναυμαχία του Ναβαρίνου, που θα τους ελευθερώσει από τους Οθωμανούς αλλά και που θα τους δέσει στο άρμα των Μεγάλων Ευρωπαϊκών Δυνάμεων.

Η ναυμαχία της Ναυπάκτου αποτελεί μια σημαντική σελίδα για την Ιστορία του Νέου Ελληνισμού. Πραγματοποιήθηκε σε θάλασσα ελληνική και για το λόγο αυτό η νίκη των ομοθηρσκαν μας Δυτικών γέμισε με ελπίδες τους υπόδουλους Έλληνες για μεταφορά του πολέμου σε Οθωμανικά εδάφη. Μια τέτοια εξέλιξη ήταν πάρα πολύ πιθανόν να οδηγήσει στην αποτίναξη της Οθωμανικής κυριαρχίας από τότε.

Όμως πέρα από τα παραπάνω είναι άξιο λόγου να αναφερθούμε και στην πολεμική συμμετοχή των Ελλήνων στη φονικότατη αυτή ναυμαχία. Οι Έλληνες υποχρεώθηκαν να δώσουν το παρόν και στους δύο στόλους! Οι Ισπανοί στρατολόγησαν άγνωστο αλλά πάντως μεγάλο αριθμό Ελλήνων από τις Κατωταλιώτικες κτήσεις τους. Οι Ενετοί προχώρησαν σε αθρόες και κατά κανόνα βίαιες στρατολογήσεις και ναυτολογήσεις σε Βενετοκρατούμενα αλλά και σε Οθωμανοκρατούμενα μέρη. Επίσης γνωρίζουμε περιπτώσεις –30 περίπου γαλέρων– που εξοπλίστηκαν με Έλληνες και Ελληνικά πληρώματα από Κερκυραίους, Κρητικούς και Ζακυνθινούς. Στην άλλη πλευρά του λόφου η ελληνική συμμετοχή υπήρξε πολύ μεγαλύτερη. Υπολογίζεται ότι οι Έλληνες ναύτες και κωπηλάτες την υπηρεσία των Οθωμανών ανέρχονταν σε 10.000-15.000 άντρες. Άλλωστε από τους 27.500-37.500 νεκρούς της ναυμαχίας οι μισοί περίπου ήταν Έλληνες.

Η συμμετοχή των Ελλήνων στο χριστιανικό στόλο υπήρξε καθοριστική για τη νίκη των Χριστιανών. Οι Έλληνες πολέμησαν με τόλμη και ως εμπειρότατοι θαλασσινοί συνέβαλαν καθοριστικά στην νίκη. Οι Έλληνες τώρα που πολέμησαν κάτω από τις διαταγές των Οθωμανών έδρασαν λίγο πολύ ως Πέμπτη Φάλαγγα. Μέσα στη σύγχυση της μάχης, κατέστρεφαν τα κατάρτια και έκοβαν τα σχοινιά των Οθωμανικών πλοίων με τα ίδια τα σπαθιά που τους είχαν δώσει οι Τούρκοι βοηθώντας έτσι στη χριστιανική νίκη.

Οι Έλληνες λοιπόν κατέβαλαν το βαρύτερο φόρο αίματος χωρίς όμως αντίκρισμα. Η Λευτεριά του γένους θα αργήσει να έρθει. Και το μόνο που θα απομείνει στη Ρωμιοσύνη θα είναι να τραγουδά την μεγαλειώδη αυτή νίκη και να κλαίει για τη βαριά της μοίρα.

Η γίκη των Χριστιανών στη Ναύπακτο θα αποτελέσει το έ-ναυσμα για εμπνευσμένα έργα στη ζωγραφική και τη λογοτεχνία. Ανάμεσα στα λογοτεχνικά έργα που γράφτηκαν για το γεγονός αυτό σε πολλές γλώσσες και διαλέκτους υπάρχουν και έργα στα ελληνικά. Όμως σχεδόν κανένα δεν σώζεται που να χρονολογείται αμέσως μετά τη ναυμαχία. Επίσης οι διασωθείσες ελληνικές πηγές, συγκρινόμενες με το πλήθος των ιταλικών και ισπανικών κειμένων αποδεικνύο-

Συνέχεια στη σελίδα 15

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ Π. ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ www.teleacademy.gr

Στην Πάργα η οποία είναι πλουτοπαραγωγός τόπος –δραστήρια πρόσωπα απέκτησαν σημαντικά περιουσιακά στοιχεία (να ζήσουν να τα χαίρονται)– έλαβε χώρα ο εορτασμός της 20ης επετείου της εκπροσώπησης της Ακαδημίας Π. από τον διανοούμενο εικαστικώς, ελληνολόγο και ερασιτέχνη προφήτη Απόστολο Πετρίδη (τ.λ. διανοούμενος καλλιτέχνης) με την 20η έκθεση αγαλμάτων από ενιαίο σύρμα, τα οποία συνοδεύονται από διάφορα γραπτά κείμενα.

Το γεγονός μας δίνει από μόνο του και το χρονικό στίγμα δηλ. 1984 επί Παπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ, η 10η επέτειος 1994 επί μεταπαπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ (πως λένε μεταμοντέρνο) και η 20η επί νεοπαπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ (όπως λένε νεοκλασικό).

Τα πρόσωπα που με την παρουσία τους «ετίμησαν» την εν λόγω επέτειο κατατάσσονται στις τρεις οριακές κατηγορίες α) όσοι ε γνώριζαν το γεγονός, β) όσοι τυχαία πέρασαν από εκεί και γ) όσοι συμμετείχαν μέσω intercol (ενός διαδικτυού τύπου internet αλλά για πολύ προχωρημένους).

Η έκθεση, όπως κάθε χρόνο, παρουσιαζόταν σε τρία επίπεδα. 1) στο επίπεδο του δρόμου, όπου

οι περαστικοί έβλεπαν την «Αρετή, τον Πανάρετο και την Ευρωσφίγκα» την «άγνωστη τουρίστρια», τον «άγνωστο παρατηρητή» και τον «άγνωστο ψηφοφόρο» (πως λένε άγνωστο στρατιώτη).

2) Όσοι κατέβαιναν στο δεύτερο επίπεδο έβλεπαν διάφορα αγαλματίδια, το «ναΐδριο» της Θείας Σοφίας των Συμπώσεων και το βιβλίο των επισκεπτών (εφέτος κάποιος έγραψε με άψογη ορθογραφία: ΜΠΡΑΒΟ τα κατάφερες!!! Συνέχισε έτσι και θα γίνεις ο πιο μεγάλος!!!).

3) Όσοι κατέβαιναν στο τρίτο επίπεδο έβλεπαν τον πίνακα «η πυριπόληση της βραχονησίδας» (το έργο που αποσπά την προσοχή των περισσότερων επισκεπτών, ειδικά των παιδιών), άλλα αγάλματα από ενιαίο σύρμα τον «ευκτήριο καρπό» και την θέα του τοπίου.

Ο αριθμός των επισκεπτών του πρώτου επιπέδου είναι άγνωστος, ανέρχεται όμως σε πολλές χιλιάδες. Των άλλων επιπέδων όμως είναι περίπου γνωστός και πολλοί απ' αυτούς έχουν καταγραφεί σε video.

Με την Ακαδημία Π., ως επί το πλείστον, όλα είναι θαμπά και ακαθόριστα, (φλου).

Η μοναδική ανακοίνωση της εορταστικής επετείου της έγινε από την εφημερίδα του συλλόγου των Παργινών της Αθήνας (αυτό είναι βέβαιο), η οποία αποστέλλεται σε 800 περίπου συνδρομητές (και αυτό είναι βέβαιο). Το πόσοι διάβασαν το δημοσίευμα της «Πάργας», οπότε γνωρίζουν ότι ο διανοούμενος καλλιτέχνης πιστεύει ότι «το δίκαιο και το άδικο» διέπονται από «φυσικούς νόμους» και ότι για τα παράνομα, απάνθρωπα δεινοπαθήματα που υπέστη από την τοπική αυτοδιοίκηση της Πάργας και την κεντρική διοίκηση του ελληνικού Κράτους, θεωρεί συνυπεύθυνους τους Παργινούς και τους Έλληνες ψηφοφόρους, εκτός όσων αξιοποίησαν μία από τις δύο ευκαιρίες να εκφράσουν την λύπη τους επειδή δεν επιδοκιμάζουν την αυθαίρετη συμπεριφορά των εκλεγμένων με την ψήφο τους διοικήσεων –την οποία πιθανόν να την γνώριζαν– και να διαχωρίσουν την θέση τους, διασώζοντας έτσι και την όποια κληρονομημένη ή αυτοδίδακτη αξιοπρέπειά τους.

Οπότε το μόνο βέβαιο είναι ο αριθμός όσων εκφράσανε στον διανοούμενο καλλιτέχνη την λύπη τους για τα δεινοπαθήματα που υπέστη.

Το να τεκμηριώσει κανείς την νομοτέλεια του «δίκαιου - άδικου» δεν είναι εύκολο και ο διανοούμενος καλλιτέχνης δεν έχει τα μέσα ούτε τον χρόνο και δεν είναι στους στόχους της ζωής που του απομένει, έστω και μοιάζει με τον αιωνόβιο πατέρα του. Του αρκεί ο ύπνος του δικαίου.

Συγκινητική υπήρξε η συμμετοχή με την φυσική τους παρουσία ή μέσω του Intercol πολλών εκπροσώπων ανεξάρτητων διανοουμένων.

Με την συμμετοχή τους συνέβαλαν στην ανακεφαλαίωση των τριών τελευταία χιλιετιών του πολιτισμού και ειδικά της παρελθούσης χιλιετίας.

Ο εκπρόσωπος των ανεξάρτητων Εθνολόγων συνέβαλε στην αντιδιαστολή της ελληνικής αντίληψης του Κόσμου (για την οποία υποτίθεται ότι μεριμνά η Ακαδημία Π.) από τις άλλες σύγχρονες της αρχαίας ελληνικής αντίληψης δηλ. την Αιγυπτιακή, την Εβραϊκή, την Ασιατική, την Προκολομβιανή και νεότερες δηλ. την Χριστιανική, την Ισλαμική, την επιστημονική, την κομμουνιστική και την επικρατέστερη σήμερα αντίληψη του Κόσμου, των ψηφοφόρων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Ο εκπρόσωπος των ανεξάρτητων αναλυτών καθόρισε τις τρεις οριακές εκδοχές για την Ακαδημία Π. α) Να είναι όντως ένας πανάρχαιος φορέας, β) Να είναι μία φαντασίωση η φάρσα του διανοούμενου καλλιτέχνη –γεγονός το οποίο ο ίδιος το αρνείται κατηγορηματικώς και το αποκλείει, γ) να είναι φάρσα της οποίας το πρώτο θύμα είναι ο διανοούμενος καλλιτέχνης, γεγονός που το

Συνέχεια στη σελίδα 13

Για την Άρτεμη Μανέκα

από την Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα

Με συγκίνηση και ευχαρίστηση αναφέρομαι σε σένα αγαπητή μου Τέμι γιατί περάσαμε τα όμορφα, εφηβικά χρόνια στο ίδιο σχολείο. Τί να πρωτοθυμηθώ; Ν' αρχίσω από τις σκανταλιές μας, από τα παρτσούκλια των καθηγητών μας; Από τις βόλτες μας στου Σαρίτα; Ήσουν από τότε ζωγράφος. Στην τάξη μας ήταν κρεμασμένο ένα έργο σου, που με μαύρο κραγιόν είχες φτιάξει: «Ο αρχαίος ρήτορας Δημοσθένης». Είχες πολύ χιούμορ. Οι δυό μας γράψαμε τους χαιρετισμούς που αφορούσαν τους μαθητές της Ζωσιμαίας σχολής. Δεν ήταν μικτά τότε τα σχολεία, σε ορισμένα μέρη ακόμη και τα Δημοτικά. Πάταγος που είχε γίνει, αναστηλώθηκαν τα αγόρια του Γυμνασίου. Τα έχω φυλαγμένα, είναι τρεις σελίδες με τα γράμματά σου. Έχω και το λεύκωμα με τις ερωτοαποκρίσεις που συνηθίζονταν τότε. «Τί ιδέα έχετε για την κτήτορα, τί εστί έρως, ποιο μουσικό όργανο προτιμάτε;» κι άλλες τέτοιες ερωτήσεις. Μου είχες απαντήσει, όπως και στο λεύκωμα με τις χαλκομανίες και τα στιχάκια. «Πέντε φύλλα από λουίζα κι άλλα πέντε από πανσέ, χάρε φίλτατη, φίλτατη δεν σε λησμονώ ποτέ».

Στο πέρασμα του χρόνου χανόμαστε για λίγο και πάλι ξανασιγάμε όπως εσύ και η Σοφία φροντίσατε και σμίξαμε στο σπίτι της στου Παπάγου, όλες σχεδόν οι συμμαθήτριες που είμαστε στη ζωή και με συγκίνηση και γέλια λέγαμε για τα παιδιά μας και για τα εγγόνια μας. Και τότε-τότε βλέπαμε τα καλοκαίρια στην Πάργα και καμάρωνες για το Βάκι σου και γω για τα παιδιά μου. Τελειώνοντας σου εύχομαι τα καλύτερα.

Αθήνα 29 Οκτωβρίου 2004

Αριθμ. Πρωτ. 6

Αξιότιμη κ. Μανέκα

Ο Σύλλογος Παργινών Αθήνας με ιδιαίτερη χαρά σας ανακοινώνει τη βράβευσή σας, που θα γίνει στις 23/01/2005 στην Αθήνα στο ξενοδοχείο Τιτάνια (Πανεπιστημίου 52) σαν ελάχιστο φόρο τιμής και αναγνώρισης, στην λαμπερή σας προσωπικότητα.

Μια προσωπικότητα που φώτισε καλλιτεχνικά αλλά και ανθρώπινα για πολλές δεκαετίες τη μικρή μας πόλη.

Σε καμία περίπτωση δεν θεωρούμε, βέβαια, ότι μια συμβολική βράβευση είναι αρκετή για να ευχαριστήσουμε έναν άνθρωπο με τέτοιο έργο και τέτοιο χαρακτήρα.

Παρακαλούμε όπως θεωρήσετε αυτή την εκδήλωση σαν ένα μικρό δείγμα της αγάπης και της εκτίμησής, στο πρόσωπό σας, των απανταχού Παργινών.

Μετά τιμής

Ο Πρόεδρος
Αθανάσιος Βέργος

Η Γραμματέας
Ευαγγελία Βουρεκά

Νικόλαος Βάσσος

Στις 7-10-2004 απεβίωσε ο συμπολίτης μας Νικόλαος Βάσσος του Αθανασίου και της Παναγιώτας. Πλήρης ετών.

Στον μακρή βίο του διετελέσε καθηγητής σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης Δημοτικό, Γυμνάσιο, Πανεπιστήμιο (Τομέας Μετεκπαιδευσεως Δημοδιδασκάλων). Επίδειξε δε εξαίρετο ζήλο στην άσκηση του λειτουργήματός του.

Σαν Έλληνας πολίτης έλαβε μέρος σε «5» γενικές επιστρατεύσεις, σε πολλές επιχειρήσεις (Ιωάννινα, Διδυμότειχο, Αμύνταιο, Λαμία, Κόνιτσα, Γραμμοβίτσι) όπου και τιμήθηκε με τον πολεμικό σταυρό και προήχθη στον βαθμό του υπολοχαγού.

Έγραψε πολλά βιβλία τα οποία δυστυχώς δεν εκδόθηκαν.

Παντρεύτηκε την Λαμπρινή Παπαδοπούλου και απέκτησε 3 παιδιά (ένα πέθανε σε νηπιακή ηλικία) και 10 εγγόνια.

Αγαπητέ και ταπεινέ μας Δάσκαλε. Έφυγες πριν λίγες ημέρες από κοντά μας.

Όλοι θνητοί γεννηθήκαμε και ξέρουμε ότι θάρθει μια μέρα που θα κλάψουν για μας.

Όμως για σένα, Δάσκαλε πράγματι κλαίμε όλοι, γιατί μας άφησες το καλό παράδειγμα με τον τρόπο που έζησες, το σωστό και αξιοπρεπή.

Στην Νέα Ορεσιτιάδα, τη γεννέτειρά μου, που ήρθατε μαζί με τον πατέρα μου από την Πάργα, φίλοι και συγχωριανοί, εσύ ως Δάσκαλος και ο πατέρας μου ως Συμβολαιογράφος είσατε αντιπροσωπευτικοί τύποι της Ηπείρου.

Στο σπίτι μας, όταν ερχόσουν, με πόση χαρά σε περιμέναμε! γιατί ξέραμε ότι θα τραγουδούσατε όλοι μαζί επανησιακές καντάδες και ηπειρώτικα τραγούδια, με συνοδεία κιθάρας και μαντολίνου.

Η κιθάρα και το μαντολίνο δεν έλειπε από κανένα σπίτι της Ορεσιτιάδας, γιατί ΕΣΥ ήσουν που δίδαξες σ' όλους μας μουσική και δημιουργήσες μια υπέροχη μανδολινάτα και μια χορωδία που άλλαξαν τη ζωή της Ορεσιτιάδας, καθώς και τη δημιουργία Φιλαρμονικής την οποία εσύ διήθυνας.

Μας καλλιέργησες και πνευματικά και συναισθηματικά.

Οι μουσικές εκδηλώσεις δεν περιορίστηκαν μόνον στην πόλη μας, νεοσύστατη πόλη του 1923, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, αλλά με την μανδολινάτα και τη χορωδία ταξίδεψες σε όλες τις πόλεις του Νομού Έβρου, για να γνωρίσουν αξίες, που λίγοι ήξεραν.

Όλοι αναγνώριζαν πόσους κόπους κατέβαλλες, γιατί τα ταξίδια ήταν τότε τόσο δύσκολα και ιδιαίτερα τα ομαδικά.

Στην περίοδο της Κατοχής ως Γυμνασιάρχων έκανες τους Γυμνασιόπαιδες πρότυπα παιδιών, γιατί εκτός από τις γνώσεις που τους προσέφερες, τους έμαθες πως να γίνουν και κοινωνικοί άνθρωποι.

Το Γυμνάσιό μας είχε γίνει ένα πρότυπο σχολείο.

Και ποιός τελειόφοιτος του Γυμνασίου της εποχής εκείνης μπορεί να ξεχάσει το ταξίδι που κάνατε στην Ανδριανούπολη το 1943.

Μέσα στην Τουρκία ακούσθηκαν παραδοσιακά ελληνικά τραγούδια, με επισφράγιση τον Εθνικό μας Ύμνο. Τί τόλμη!

Πάντα συνέχιζες να μελετάς, μέχρι που έγινες καθηγητής Φιλολόγος και πήρες με άριστα το πτυχίο από τη Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Σ' ευχαριστούμε Δάσκαλε! Δεν ορφανέψαμε όμως που έφυγες, γιατί μας συντροφεύει στο δρόμο μας το παράδειγμά σου. Αισθανόμαστε σαν να σ' έχουμε δίπλα μας.

Αιώνια σου η μνήμη!

Εκ μέρους της Ορεσιτιάδας συλλυπούμαι την οικογένειά σου που σ' αγαπούσε και σε θαύμαζε.

Οι ξεχωριστοί άνθρωποι μένουν βαθειά στην μνήμη των ανθρώπων που τους γνώρισε.

Καίτη Τοάκα-Γκουγκλήρη
Αρχαιολόγος

Θανάσης Γεωργίου

Γεννήθηκε στην Ανθούσα στις 19-9-1943. Στις 10-3-1969 έγινε διαγωνισμός στον Δήμο Πάργας για πλήρωση 2 θέσεων Τακτικού Προσωπικού.

Πρώτος επιτυχών ήταν ο κ. Κων. Λαλλάς και δεύτερος επιτυχών ο Αθανάσιος Γεωργίου.

Στις 29-8-1969 δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ ο διαγωνισμός και εγκαταστάθηκαν για εργασία στον Δήμο την ίδια μέρα.

Στις 10-10-1969 έγινε το πρωτόκολλο ορκομωσίας και εγκατάστασης.

Μέχρι το έτος 1973 υπηρέτησαν στον Δήμο και οι δύο επιτυχόντες στον διαγωνισμό.

Στο τέλος του έτους 1973 ο κ. Λαλλάς έφυγε από την Πάργα και πήγε στον Δήμο Αργυρούπολης.

Μέχρι του έτους 1984 υπηρέτησε μόνος του στον Δήμο Πάργας βοηθούμενος από τον ικανότατο και εργατικότατο κλητήρα κ. Παναγ. Βέργο.

Στις 30-8-2004 υπέβαλε παραίτηση, λόγω συμπλήρωσης 35ετίας ύστερα από επιτυχή θητεία στη θέση του γραμματέα του Δήμου.

Στις 1-10-2004 απεχώρησε από τον Δήμο.

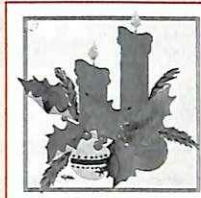
Στις 28-10-2004 τιμήθηκε από τον Δήμο για την πολυετή του υπηρεσία, με τιμητική πλακέτα.

Ο Σύλλογος Παργινών Αθήνας ευχαριστεί τον Θανάση Γεωργίου θερμά για την συνετή εξυπηρέτηση που του παρείχε όλα αυτά τα χρόνια.

Του ευχόμαστε ολόψυχα υγεία και καλή ξεκούραση.

Περιμένοντας τα Χριστούγεννα

Γράφει η Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα

Όσο χειμωνιάζει και πλησιάζουν οι γιορτές των Χριστουγέννων άθελα της η μνήμη γυρίζει στα περασμένα, εκεί που πρωτοπερπάτησε μικρό παιδί και με χαρά και δέος δέχονταν τη γέννηση του Χριστού.

Τότε που βοηθώντας τη γιαγιά της στις χριστουγεννιάτικες προετοιμασίες πλούτιζε συγχρόνως και τις γνώσεις της γι' αυτό τη θυμάται πάντα με αγάπη και σεβασμό. Ήταν Παργινή η γιαγιά της. Στ' αυτή της έχει ακόμη τις μποκολέτες που της δώρισε. Έτσι έλεγε τα σκουλαρίκια. Πολύ όμορφα σκουλαρίκια που ο ναυτικός αδελφός της, της τα είχε φέρει από την Τερνέστη. Ολόχρυσα, σχηματίζουν τριαντάφυλλο μ' ένα διαμάντι στο κέντρο.

Τα χειμωνιάτικα βράδια πήγαινε και κοιμόταν με την γιαγιά και τον παππού στο χειμωνιάτικο σπίτι το στρωμένο με κιλίμια βελόντζες, καρπέτες, συνήθως κόκκινα με μαύρες ρίγες.

Ξάπλωνε δίπλα στο αναμμένο τζάκι κι η γιαγιά την ταξίδευε με τα παραμύθια και τις ιστορίες της. Της έλεγε για στοιχειά και λάμιες, για φουρτουνιασμένες θάλασσες, μπουρίνια και ναυάγια.

Καμιά φορά ξεσπούσε τέτοια καταιγίδα, χάλαγε ο Θεός τον κόσμο και τα μαγιασμένα κύματα έσπαγαν τις πόρτες από τα μαγαζιά της παραλίας. Ξερίζωναν ελιές.

Ξαγρυπνούσε τότε, φοβόταν λίγο, γιατί τη θάλασσα την ήξερε μόνο γαληνεμένη. Έτσι την έβλεπε τα καλοκαίρια που πηγαίνανε στην Πάργα για μπάνια.

Ο παππούς συνήθως διάβαζε από τη Σύνοψη, ήταν ψάλτης, από τον Καζαμία, την Άπασα ύλη και τον Ονειροκρίτη.

Εκείνες τις μέρες ασβεστώναν μαζί τοίχους και πεζούλια. Ζύμωνε η γιαγιά στο σανιδένιο σκαφιδάκι τις προσφορές και η ίδια καθάριζε το στάρι που θα βράζανε για το ύψωμα που θα ερχόταν ο παπός στο σπίτι να το διαβάσει μια και ο παππούς λεγόταν Χρήστος και γιόρταζε. Η ίδια έσπαγε και ξεφλούδιζε αμύγδαλα που μ' αυτά στολίζανε την απλάδα με το στάρι και με ζαχαροκάντιο θαλασσί και ροζ, βάζανε και κανέλλα που θέλανε ένα πρωινό να την κοπιάνισουν, γιατί ήταν μασούρι, σκόνη δεν υπήρχε. Τα χέρια γέμιζαν φουσκάλες.

Τρίβανε να γυαλίσει το μαγκάλι που έμπαινε στο δωμάτιο υποδοχής για να είναι ζεστό, να μην κρυώσουν οι επισκέπτες που θα έρχονταν να ευχηθούν τα «χρόνια πολλά».

Ετοιμάζανε τη βαντιέρα, ένα μεγάλο οβάλ μεταλλικό δίσκο, τον στρώνανε με κολλαριστό ασπροκεντημένο δισκόπανο. Στη μέση στρώνανε ένα κρυστάλλινο βάζο με γλυκό δαμάσκηνο και δεξιά πολλά ασημένια κουταλάκια, και αριστερά τα μεταχειρισμένα. Πολλά ποτήρια με νερό και ποτηράκι με ούζο ή κονιάκ. Στις γυναίκες που έρχονταν τ' απόγευμα μέντα ή ροσόλι, κουραμπιέδες ή μπακλαβά.

Η γιαγιά έκανε συχνά μελομακάρονα - χουρμάδες Παργινά τα έλεγε, και τα έκανε με πολλή αγάπη και μεράκι. Απ' αυτήν έμαθε και τα κάνει. Ήταν λεπτή, ψηλή η γιαγιά, όμορφη. Το κότολό της ήταν μακρύ ως κάτω, τη φούστα έλεγε έτσι και η μεταξωτή ζακέττα της ήταν φοδραρισμένη με γούνα και το μαντήλι που έδενε με χάρη στο κεφάλι της μεταξωτό ήταν κι αυτό. Τα μποτίνια της με πολλά κουμπιά.

Είδε το έργο «Νύφες» του Παντελή Βούλγαρη και θυμήθηκε ένα τραγούδι που το έλεγε συχνά η γιαγιά. Τραγουδούσε ωραία. «Όποιος θα πάει για σας παιδιά, όποιος θα πάει γι' Αμερική πρέπει να το καλοσκεφτεί».

Σαράντα μέρες γεια σας παιδιά, σαράντα μέρες θάλασσα, φουρτούνες και σκοινάματα».

Τραγουδούδε κι άλλο ένα για το Γαλαξίδι. αυτό δεν έρχεται στη μνήμη.

Στα μέρη που γεννήθηκε ο Χριστός χύνεται πολύ αίμα σήμερα.

Και ευχόμαστε η ειρήνη να βασιλέψει παντού, γύρω μας και μέσα μας.

Πάνος Τσίνας (1925-)

Γεννήθηκε στα Βραγγιανά των Τζουμέρκων από γονείς που κατάγονταν από την Πάργα. Αυτοδημιουργητος κάτω από τραγικές συνθήκες ζωής έτυχε των πτυχίων της Παντείου Ανωτάτης Σχολής Πολιτικών Επιστημών και της Νομικής, υπηρετώντας ως ανώτερος υπάλληλος της εθνικής βιβλιοθήκης.

Η σκληρή ζωή του χωριού, έχει αφήσει τις χαρακιές της στην εσωτερικότητα του ποιητή Πάνου Τσίνα και άσβεστες μνήμες που με το νέο πλάσιμο του ελληνισμού πάνω στα ιερά βορειοηπειρωτικά χώματα εκείνου του μεγαλειώδη πολέμου του 1940-1941, και όλα τα κατοπινά γεγονότα της περιόδου 1941-1949 με τη συντριβή των αξιών της ζωής και την αναζήτηση ιδανικών και πίστης, μετουσιώνονται σε τέχνη. Στη μεγάλη αυτή διέξοδο ο Τσίνας δεν ξεφεύγει από την εθνική κληρονομιά και με συνείδηση γνήσια ελληνική –«πιστεύει από όλο το βάθος της βουλήσας του καρδιάς στην Ελλάδα» θα γράψει ο Κ.Δ. Τσάτσος στην «Καθημερινή» της 16-2-1947– θ' ακολουθήσει την παράδοση σε μία ανανεωτική προσπάθεια.

Η ποίησή του η βουκολική, στην αφετηρία της ταυτισμένη με το δημοτικό τραγούδι, χάρη στο φως και την πίστη του, τη λιτότητα, και την επιγραμματική διατύπωση των ψυχικών του καταστάσεων, εκφράζει μίαν αγνή δική του φωνή:

Ώρες

IV

Το καλοκαίρι σαν περνάει, κι αρχίζουν οι βροχές,
Βροντομανά 'πα στα βουνά,
κι αστράφτει μες στους κάμπους,
Αλλοιά σε όποιον ταξιδευτή δεν έχει να 'κονέψη.
Κι ύστερα απ' το ανεμόδουρο κι από τα πρωτοβρόχια,
Βγαίνει καθάριος και λαμπρός του φθινοπώρου ο ήλιος.
Αχ τί τον ήβρε κι έγειρε κατά το Νότο κάτω;
Κι η ημέρα πάει λιγότεψε, και σάμπως, λες, μιά θλίψη
Τη βασανίζει μέσα της, και φθίνει η ομορφιά της.
Κάπου διαβαίνει ένα πουλί, και κράζει ένα κοράκι
Παράξενα και διαστικά κουινώνται τα μερμήγκια.
Λες και δεν ήταν κάποτε το πλούσιο καλοκαίρι!
Μα να, απ' τον ήλιο το στερνό μετά απ' τα πρωτοβρόχια,
Κίνησε ο τόπος, κίνησε, κι ο κάμπος λιθανίζει.
Ξέγνοιαστες βόσκουν οι κοπές, λες και δεν

καρτερούνε

Φέτος χειμώνα. Ολόμορφο και πλάνο φθινοπώρι
Με τις λιακάδες τις ζεστές, τις κρυαδερές τις νύχτες!

Ένα Μερμήγκι Βράδιασε...

Ένα μερμήγκι βράδιασε να κουβαλά με κόπο
το φόρτωμά του στη φωλιά... Κρίμα κι αυτό δεν είναι,
ένα σπειράκι σιταριού που κουβαλάει το μαύρο,
να έρχεται ο πετροσπούργιτης στη στράτα με τραγούδια
και να το τρώει αλαίμαργα... και κείνο να τον λέει
θεός πως είναι αγάπη μου;

Η ποίησή του η λυρική, γνήσια στη σύλληψη, λιτή και διαυγής στην εκτέλεση, με θρησκευτικές ρίζες και ελληνικό φως, δοσμένη αρχικά σε απλές εικόνες και τρυφερούς τόνους, γίνεται στην εξέλιξή της βαθιά ανθρώπινη, κραυγή αγωνίας για τη ζωή και τη μοίρα του ατόμου και της ελληνικής πατρίδας:

Από τον Κόσμο της Πατρίδας μου

Ένας λαός είμαστε εμείς, ασκλάβωτος, παιδίσος,
φτερουγιστός, τραγουδιστής – ένας λαός σπουργίτης
όπου ποτέ δεν πίστεψε τίποτες άλλο από ένα!...
Άδειο τριγύρω τίποτα δε βλέπω μες στον κόσμο!
Μιά λειτουργία μυστική – κι όλος ο κόσμος ψάλτης!
Μια αγάπη κατεβαίνοντας ωσάν βροχή απ' τ' αστέρια
σα στο ποτάμι το νερό μας προβοδάει και πάμε,
για κάποιο λες ταξίδεμα – για κάποιο, λες, μυστήριο...

Εκδοθέντα έργα του: α) ΠΟΙΗΣΗ: Γλυκοχάραμα, 1951, Γιοφύρι του Κόρακα 1952, ο πετροκότσουφας, 1959, Ασπροπόταμος, 1959, Φθινόπωρο, 1961, τρεις μέρες, 1963, Βραγγιανά, 1964, Ηλιοβασίλεμα, 1964, Μάχη στο Αλη-Βεράν, 1965, και Ο κόσμος της πατρίδας μου, (επιλογή από τις προηγούμενες συλλογές του), 1967. β) ΠΕΖΑ: α) «οι μικροί ήρωες», διηγήματα, α' μέρος 1969, β' μέρος 1970 και β' έκδοση συμπληρωμένη σε ενιαίο κείμενο, 1977. β) «Αρδηττός», δοκίμιο, α' έκδοση 1973 και β' έκδοση 1978.

Βασίλη Κραψίτη

Λόγιοι της Ηπείρου 1430-1950

Β' Τόμος

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ Π. ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 9

βρίσκει πολύ ενδιαφέρον. Και επιβάλλεται το ερώτημα ποιος είναι ο φαρσέρ και σε τι αποβλέπει;

Εάν όμως η Ακαδημία Π. είναι ένας πανάρχαιος φορέας, μια μυστική εταιρεία ή υπηρεσία, τότε θα πρόκειται για υπηρεσία «βαρβάτη» και όχι «άντε-άντε». Και επιβάλλεται το ερώτημα: Τι γνωρίζουν οι τρεις επικρατέστερες Μυστικές Υπηρεσίες περί της Ακαδημίας Π. και για ποιο λόγο επέλεξε για εκπρόσωπό της τον διανοούμενο καλλιτέχνη;

Ο εκπρόσωπος των ανεξάρτητων συμφεροντολόγων διερεύνησε το θέμα «τι συμφέροντα μπορεί να αποκομίσει ο όποιος φαρσέρ από τις δραστηριότητες του διανοούμενου καλλιτέχνη».

Ο διανοούμενος καλλιτέχνης παρουσιάζει τα αγάλματα από ενιαίο σύρμα, έργο σαφώς πρωτότυπο και μοναδικό στην ιστορία της Τέχνης και της Φιλοσοφίας και αντί να ευδοκιμήσει, κατατρέχεται αλλά επιμένει, παθητικά μεν απτόητος δε. Μια πατέντα που να επιβάλει την θέλησή σου και να την υπομένουν χωρίς αντίδραση, μπορεί για κάποιους να είναι πολύ αποδοτική.

Πάντως, εκτός από τους κακούς δαίμονες που τον κατατρέχουν πρέπει να υπάρχει και κάποιος καλός άγγελος που τον προστατεύει. Γιατί η ιδανική οριστική λύση για τους κτήτορες του εστιατορίου και των εκλεγμένων διοικήσεων είναι πανεύκολη και πάμφθνη. Αλλά δεν την αποτόλμησαν. Προς το παρόν.

Στα γραπτά κείμενα του διανοούμενου καλλιτέχνη εμφανίζονται για πρώτη φορά νέες λέξεις. Ο διανοούμενος καλλιτέχνης δεν επιθυμεί να διεκδικήσει πνευματικά δικαιώματα ή τα πλεονεκτήματα της πρωτιάς αλλά τα υπογραμμίζει προς χρήση όσων (πιθανόν) να ασχοληθούν κάποτε με την «αλήθεια» των γεγονότων.

Πολλές από αυτές τις λέξεις είναι σύνθετες με γνωστά συνθετικά. Π.χ. Νέο - σημαντικά όπως: Νεοπαργινοί όσοι εγκαταστάθηκαν στην Πάργα μετά το 1950, Νεοαθηναίοι όσοι εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα μετά το 1950, νεοευρωπαϊκός πολιτισμός, νεοτρομοκρατία κ.ά.

Λόγο - σημαντικά όπως: ευρωπαϊολόγος, ψηφοφορολόγος, αιδαιολόγος κ.ά.

Ευρω - σημαντικά όπως: ευρωπόντιος, ευροπαιοκράτης, ευρωμαλάκας.

Σκόπιο -σημαντικά όπως: ευρωπαιοσκόπιο, τρομοσκόπιο, οργασμοσκόπιο κ.ά.

Μερικές λέξεις που θα χρησιμοποιηθούν πολύ την τρέχουσα χιλιετία. Λ.χ. **ευεξίδιον**, «η συνταγή» της σωματικής ευεξίας (όπως γονίδιο, «η συνταγή» της βιολογικής υπόστασης και μιμίδιον, «η συνταγή» της πολιτισμικής υπόστασης), **ψηφοφορίωση**, ίωση εκδηλωνόμενη σε ψηφοφόρους είτε ως παθολογικό σύμπτωμα είτε ως ευεργετική επίδραση. **Ίντερκολ** (intecol) ένα ίντερνέτ που βασίζεται στην **προ-γλωσσική αντίληψη του Κόσμου**.

«Γνώθι σαυτόν»

Λένε ήταν γραμμένο στον ναό του Απόλλωνα στους Δελφούς. Αλλά δεν είναι γνωστό αν υπήρξε κάποιο χειρίδιο για να μάθαινε κάποιος πως να γνωρίσει τον εαυτό του. Λένε πως ήταν πολύ της μόδας τότε να είναι κανείς «καλός καγαθός». Αλλά αυτό δεν είναι καμιά σπουδαία απώλεια. Το θέμα είναι να ξέρουμε πως είναι της μόδας να είναι κανείς την σήμερα. Έτσι μπορούμε να αναπληρώσουμε τις όποιες απολεσθείσες οδηγίες.

Προφανώς το πρώτο σημαντικό είναι να ξέρεις τι θέλεις. Με άλλα λόγια τι προβλήματα έχεις και συνεπώς ποια είναι η ιεράρχηση των προβλημάτων ενός σύγχρονου ψηφοφόρου. Δηλ. η σωματική, η νοητική και η ψυχική υγεία, η οικονομική, η κοινωνική, η σεξουαλική κατάσταση κ.λ.

Υπάρχει μία πανάρχαια αντίληψη ότι ο άνθρωπος γεννιέται σαν «λευκή σελίδα» και η παιδεία, η πείρα και βεβαίως η τύχη συμβάλλουν στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του.

Στην εποχή μας μπορούμε να αποτολμήσουμε μια μοντέρνα παρομοίωση. Κάθε ψηφοφόρος ξεκινάει την ζωή του σαν ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής με το χάρντ γουερ του και το σοφγούερ του. Για το χάρντ συμβάλλει η κληρονομικότητα και η άσκηση και για το σοφτ η παιδεία και το πρόγραμμα. Το ερώτημα για το μυστήριο του βαπτίσματος μερικών και της περιτομής μερικών άλλων αν υπάγονται στο χάρντγουερ ή στο σοφτγουερ τους είναι πολύ ενδιαφέρον.

Για το σοφτγουερ των αρχαίων Ελλήνων πολλά λέγονται αλλά για το χάρντγουερ τους, για την φυσική τους υπόσταση, παρόλο που διασώζονται πολλές εικαστικές μαρτυρίες, ζωγραφίες και αγάλματα, δεν ακούγεται τίποτα. Και αυτό είναι ένα από τα πρωτεύοντα καθήκοντα που ανέλαβε να αποκωδικοποιήσει ο φερόμενος ως εκπρόσωπος κάποιας δήθεν Ακαδημίας Π.

Απόστολος Πετρίδης

Χριστούγεννα εις το Βυζάντιον

Συνέχεια από την 1η σελίδα

ναψαν μεγάλους και πολυφώτους αργυρούς λυχνοστάτας, πού κρέμονται από αργυράς ωσαύτως αλυσείς, οι οποίοι συνδέουν τους από θεσσαλικόν μάρμαρον κίονας. Η οροφή είναι κατάχρυσος με ανάγλυφον δάσος οι τοίχοι είναι επενδεδυμένοι με ψηφιδωτά που παριστάνουν δένδρα, άνθη και καρπούς, ενώ το δάπεδον είναι στρωμένον με πολύτιμα μάρμαρα. Η όλη αίθουσα απαστράπτει. Μία τράπεζα ημικυκλική προορίζεται διά τον αυτοκράτορα, με τον οποίον θα παρακάθισουν 12 ανώτατοι προσωπικότητες, εις τύπον της αποστολικής δωδεκάδος. Η τράπεζα είναι ολίγον υψηλά, η άνοδος δε εις αυτήν γίνεται διά τριών βαθμίδων εκ λίθου πορφύρεου. Προ του ημικυκλίου, δεξιά και αριστερά, είναι τοποθετημένοι αι άλλοι 19 τράπεζαι, κατά τρόπον ώστε κανείς από τους συνδαιτυμόνας να μη στρέψη τα νώτα προς τον αυτοκράτορα.

Παραπέτασμα πορφυρούν χωρίζει τον προθάλαμον από την αίθουσαν του συμποσίου, όπου ήδη κατέλαβον τας θέσεις των, δεξιά και αριστερά της αυτοκρατορικής τραπέζης, οι χοροί των ψαλτών, οι Αποστολικοί και οι Αγιοσοφίται, δηλαδή οι των Αγίων Αποστόλων και της Αγίας Σοφίας, οι ονομαστότεροι της θεοφυλάκτου πόλεως. Διότι εις την απείρως ευλαβή εκείνην εποχήν εφηρμόζετο κατά γράμμα η αποστολική συμβολή: «Ευθυμεί τις εν υμίν; ψάλετω».

Όταν ο αυτοκράτωρ εισήρχετο εις την αίθουσαν, παρεμέριζαν το παραπέτασμα και τότε όλοι οι κεκλημένοι εγονάτιζαν και εκάλυπτον με τας χείρας τους οφθαλμούς των εις ένδειξιν αδυναμίας ν' αντικρύσουν την λαμπρότητα του θείου προσώπου.

Όταν ο αυτοκράτωρ προσήγγιζεν εις το ημικύκλιον, ο τελετάρχης έσπευδε να σκεπάσει το χέρι του με το ένδυμά του διά να βοηθήσει αυτόν ν' αναβεί τας τρεις βαθμίδας, διότι απηγορεύετο να του δώσει το χέρι γυμνόν. Εις εκάστην δε βαθμίδα έλεγε: «Σφίγγε στερρώς, χαριτόβρυτε κύριε».

Μόλις εκάθητο ο αυτοκράτωρ, ο λεγόμενος αρτοκλίνης προσεκάλει υψηλοφώνως ένα έκαστον των κεκλημένων να εισέλθει εις την αίθουσαν και του υπεδείκνυε την αναλογούσαν εις τον βαθμόν του θέσιν. Εάν δε αναλογισθώμεν ότι οι παρακαθήμενοι ήσαν 250 έως 300 εννοήσωμεν ότι το έργο του αρτοκλίνου δεν ήτο εύκολον.

Όταν όλοι πλέον ελάβανον τας θέσεις των, εις εν νέυμα του αυτοκράτορος οι χοροί των ψαλτών συνοδεία οργάνων ήρχιζαν ψάλλοντες τον προς τιμήν αυτού συντεθειμένον ύμνον, διά του οποίου επεκαλούντο την επ' αυτόν ευλογίαν του Θεού. Σημειώτεον ότι έκαστος των συνδαιτυμόνων, εκτός των ξένων πρέσβων, έπρεπεν, εφόσον εψάλλετο ο ύμνος ν' αφαιρέσουν τας υποχρεωτικώς φερόμενας χλαμύδας, τας οποίας εφόρουν εκ νέου μετά το τέλος του ύμνου.

Τα φαγητά περιλαμβανόμενα εις υπερμεγέθεις παροψίδας, τοποθετούνται εις αμάξια, τα οποία κυλιόμενα προσάγονται όλα πρώτον ενώπιον του αυτοκράτορος, ο οποίος διατάσσει να τα τοποθετήσουν εις τας άλλας τραπέζας. Προς τους απολαύοντας μάλιστα της ιδιαιτέρας ευνοίας του αποστέλλει με τα ίδια του χέρια μερίδας από την ιδιαιτέραν του παρο-

ψίδα. Η υπηρεσία δε αυτή είναι έργον ειδικού υπαλλήλου, όστις ονομάζεται Τερπνός. Ενώ δε ο Τερπνός ούτος κινείται διά να μεταφέρει τας μερίδας αυτάρ προς τους ευνοούμενους, έκαστος αυτών ώφειλεν εγειρόμενος ν' απεκδυθεί την χλαμύδα, την οποία ανελάμβανε και πάλιν μετά την απομάκρυνσιν του Τερπνού.

Κατά το διάστημα τούτο, οι χοροί έψαλλον διαφόρους εκκλησιαστικούς ύμνους, συνοδεία πάντοτε οργάνων. Σημειώτεον, ότι εις τοιούτον γεύμα εψάλλετο μέχρι του ιβ' αιώνος ο περίφημος ύμνος των Χριστουγέννων του μεγάλου υμνωδού Ρωμανού. Του ύμνου τούτου, αποτελούμενου από 24 στροφάς, μόνον το προανάκρουσμα επέτρεψεν η καλογηρική αυστηρότης να διασωθεί εις τα μνηαία. Είναι το γνωστότατον κοντάκιον: «Η Παρθένος σήμερον τον προαιώνιον λόγον εν σπηλαίω έρχεται αποτεκνύν απορρήτως».

Κατά τη διάρκειαν του γεύματος, εις εν διάλειμμα των χορών, ένας εκ των αρχηγών των σωματοφυλάκων, και ο δήμαρχος των Βενετών εισήρχοντο εις την αίθουσαν, έκαστος επί κεφαλής ενός αγήματος. Ο αρχηγός των σωματοφυλάκων διέτασσε τους στρατιώτας να ψάλουν έναν ύμνον προς τον αυτοκράτορα. Έπειτα δε όλοι ομού, αρχηγός δήμαρχος και στρατιώται εχόρευαν ένα είδος αρχαίου πυριχείου, σεμνού χαρακτήρος. Μετά δε το διάλειμμα τούτο ο πραιπόσιτος ύψωνε την χείρα και οι χορευταί απήρχοντο.

Εισέρχονται τότε πάλιν τα αμάξια με κρέατα ψητά και άλλα θερμά φαγητά, και ο Τερπνός επαναλαμβάνει τας διαδρομάς ενώ ένας καλόγηρς αναγινώσκει υψηλοφώνως μίαν από τας ομιλίας του Χρυσοστόμου, όπως δηλ. γίνεται και σήμερον εις τα μοναστήρια του Αγ. Όρους. Εις το τέλος, όλοι οι συνδαιτυμόνες αποβάλλοντες τας χλαμύδας έπιναν ναυπάκτιον οίνον εις υγείαν του αυτοκράτορος. Σημειώτεον ότι η αυστηρότης της εθιμοτυπίας ήτο τόσο, ώστε και αυτός ο αριθμός των ποτηρίων έκαστου ήτο ωρισμένος.

Όταν και η δεύτερα σειρά των φαγητών ετελείωνε, οι συνδαιτυμόνες ένιπτον τας χείρας των και τότε παρετίθεντο τα επιδόρπια, συνιστάμενα από διάφορα γλυκίσματα και φρούτα, τα οποία ειδικοί μηχανικοί ύψωναν μέχρι της αυτοκρατορικής τραπέζης δι' επιχρύσων σχοινίων, τα οποία εκρέμοντο από την οροφήν και είχαν εις τας άκρας χρυσούς κρίκους, οι οποίοι προσηρμόζοντο εις τας λαβάς των δοχείων.

Μετά τα επιδόρπια ηκολούθουν διάφοροι, σεμνού πάντοτε χαρακτήρος, ψυχαγωγία. Όταν και αυτοί ετελείωναν ο Τερπνός Καστήριος έδιδε το σύνθημα της αποχωρήσεως. Οδηγούμενοι υπ' αυτού οι συνδαιτυμόνες παρήρχοντο προ του αυτοκράτορος και εξήρχοντο από την αντίθετον θύραν. Εκ των ανωτέρω είναι εύκολον να φαντασθεί πας τις την μεγαλοπρέπειαν που περιεβάλλοντο τα γεύματα εκείνα, τα οποία διά τούτο απετέλουν κοσμικόν γεγονός ανυπομόνως αναμενόμενον και αναμφιβόλως πολύν προκαλούντα θόρυβον, τόσοον προ όσον και μετ' αυτό, καθ' όλη την πόλιν.

Εγκυκλοπαιδικόν Ημερολόγιον
Ελευθέρου Ανθρώπου, 1935

Συνέχεια από τη σελίδα 7

νται ελάχιστες και μεταγενέστερες του γεγονότος. Αυτό μπορεί ίσως να εξηγηθεί ως αποτέλεσμα της διάψευσης των ελπίδων του ελληνισμού για μεταφορά του πολέμου στα υπόδουλα εδάφη.

Ένα από τα κείμενα, γραμμένα στα ελληνικά, για το γεγονός της Ναυπάκτου είναι και αυτό που διέσωσε ο Παναγιώτης Αραβαντινός στο έργο του «Συλλογή δημοτικών ασμάτων της Ηπείρου» και ανήκει στη δημοτική παράδοση της Πάργας.

Γιατί όμως η Παργινή Μούσα ένιωσε την ανάγκη να διασώσει το ιστορικό αυτό γεγονός; Πέρα από τα όσα αναφέραμε παραπάνω για τη σημασία της ναυμαχίας και για τη συμμετοχή των Ελλήνων σε αυτή, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η ιστορική πορεία της Πάργας συνδέθηκε άμεσα με το αποτέλεσμα της ναυμαχίας της Ναυπάκτου. Κατά το 1571 ο Στόλαρχος της Πύλης Αλή-Πασάς ήρθε με μεγάλο στόλο στη Μεσόγειο, και αφού κατέλαβε την Ζάκυνθο και την Κεφαλοννιά, αγκυροβόλησε στο Βουθρωτό της Αλβανίας απέναντι από την Κέρκυρα. Αποβίβασε και στην Ήπειρο αρκετή στρατιωτική δύναμη και πολιορκήσε

τότε και την Πάργα. Κατά τον Αύγουστο του 1571 και παρ' όλη την γενναία αντίστασή της, η πόλη υπόκυψε. Οι Οθωμανοί γενόμενοι κύριοι της Πάργας κατεδάφισαν το ανεγειρόμενο φρούριό της και πυρπόλησαν τα νέα οικημάτα της. Οι Οθωμανοί πολιορκήσαν και την Κέρκυρα χωρίς ωστόσο να την καταλάβουν. Μετά όμως την περίφημη ναυμαχία της Ναυπάκτου η Πάργα περιήλθε και πάλι στους Ενετούς.

Ήταν επόμενο λοιπόν η Παργινή Μούσα να μετουσιώσει ποιητικά το μεγάλο αυτό ιστορικό γεγονός. Χάρης στη νίκη του ενωμένου χριστιανικού στόλου η Πάργα αποτίναξε την Οθωμανική κυριαρχία.

Η επόμενη μέρα της σύντομης κυριαρχίας των Οθωμανών βρήκε την Πάργα σε αξιοθρήνητη κατάσταση. Μετά από παράκληση των Παργινών οι Ενετοί βοήθησαν στην αποκατάσταση των ζημιών. Έτσι ξαναχτίστηκαν τόσο το φρούριο όσο και τα κατεστραμμένα οικήματα και έγινε η Πάργα ο πιο σύμφορος και ασφαλής διαμετακομιστικός λιμένας των προϊόντων της Ηπείρου, της Θεσσαλίας και των άλλων γειτνιαζουσών Ελληνικών χωρών. Και στο γεγονός αυτό πρέπει να αποδώσουμε το

γεγονός της βοήθειας και συνδρομής των Ενετών και όχι φυσικά στα καλά τους αισθήματα απέναντι στους Παργινούς. Είχαν ανάγκη την κατοχή της Πάργας για να προωθούν τα οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά τους συμφέροντα.

Θα θέλαμε να κλείσουμε το άρθρο μας με μια λεπτομέρεια από το μεγάλο αυτό ιστορικό γεγονός της ναυμαχίας της Ναυπάκτου: σε ένα Γενουάτικο καράβι υπήρχε ένας Ισπανός εθελοντής που άκουγε στο όνομα Miguel de Cervantes. Ένα τραύμα που θα υποστεί στο αριστερό χέρι, κατά την διάρκεια της ναυμαχίας, θα διακόψει οριστικά τις φιλοδοξίες του 24χρονου αυτού Ισπανού για στρατιωτική καριέρα και θα τον στρέψει στην αναζήτηση της λογοτεχνικής του Μούσας. Έτσι, από ένα καπρίτσιο της Ιστορίας, ο ανάπηρος αυτός βετεράνος της Ναυπάκτου θα μας χαρίσει το 1605 ένα από τα σπουδαιότερα έργα της παγκόσμιας λογοτεχνίας: τον *Don Quixote, el Caballero de la triste figura* - *Δον Κιχώτη, ο Ιππότης με τη θλιβερή μορφή*.

Πέτρος-Αθανάσιος Ε. Δέσκας

Φωτορεπορτάζ

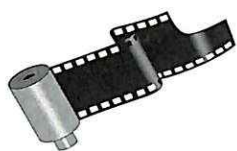
14-11-2004
Εκδρομή Συλλόγου στο Μυστρά

Μετεκπαίδευση
εφεδρείας,
Καπάκι Ιωαννίνων
8 Οκτωβρίου 2004.
Από αριστερά:
Βαγγέλης Ανδρέου,
Βαγγέλης Τζάκος,
Πέτρος Δέσκας,
Μάικος Σαμαρτζής

7-11-2004
Πρωτοκύριακο
προς
Κέρκυρα

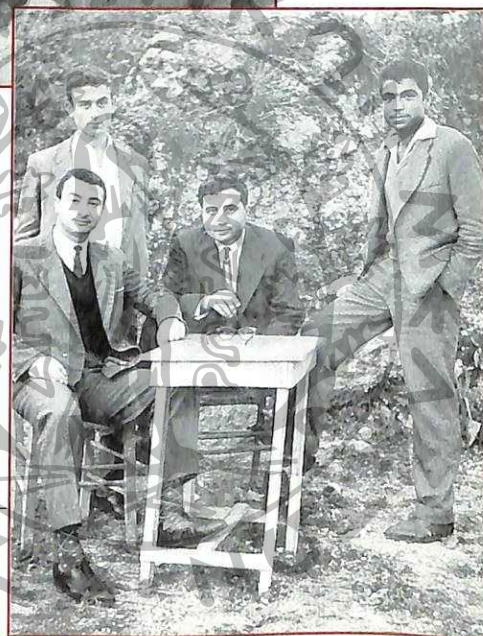
Φωτο ροιές του παρελθόντος

Αγιασμός των Υδάτων,
Μετακατοχικά Θεοφάνεια.
Αριστερά διακρίνεται ο Νότης Κόντος
στη γωνία του πόντε.

Όρθιοι: Ντίνος Δέσκας,
Γιώργος Χιονίδης (δάσκαλος).
Καθιστοί: Αλέκος Παρόλας και
Γιώργος Τσίνας.

Έξω από το Μέγαρο Βασιλά:
Λούλα Δράκου, Έλλη Χρήστου,
Ερμίνια Παπανίκα, Νίκος Δράκος,
Κων/νος Δράκος.
Αριστερά: ο Νιόνιος Χαλκιιάς.

Όρθιοι: Νίκος Κ. Δράκος, Ριζάς.
Καθιστοί: Τάσος Τσίνας, Γιάννης Χαμάλογλου